

Kazatelé se mění, vedoucí sboru Alena Nováková zůstává

Letos v lednu uplynulo dvacet let od chvíle, kdy současná vedoucí sokolovského sboru adventistů a vývojová inženýrka chemické firmy JSP International Cheb Alena Nováková učinila společně se svým manželem Jiřím smlouvu s Pánem Bohem veřejným křtem. Zatímco kazatelů se ve sboru od chvíle jejího zvolení do služebnosti vedoucí vystřídal několik, Alenka zůstává. Jako prorok Daniel, který zůstával, když králové babylonské přicházeli a odcházeli. Alenka pochází z nevěřící rodiny a její cesta k Bohu tak nebyla úplně jednoduchá.

Snad proto si pamatuje přesně den, kdy v Pána Boha uvěřila. Bylo to 21.1.1991. Alenka bydlí v rodinném domě v Těšovicích, ve kterém prožila i své dětství.

(Pokračování na další straně)

POZVÁNKA

Noc kostelů

Tradiční mezicírkevní akce pro širokou veřejnost Noc kostelů se letos koná z pátku 23. na sobotu 24.5. V Sokolově začne v 18 hodin v Klášterním kostele svatého Antonína Slavnostním zahájením za účasti představitelů církvi a města s koncertem sokolovského pěveckého sboru Zvonek. Program pokračuje od 19.20 hodin v modlitebně místního sboru církve adventistů na Šenvertu v Kraslické ulici 494 promítáním o aktuální činnosti adventistické humanitární organizace ADRA a sboru. Od 20.15 hodin bude varhanní koncert v katolickém kostele svatého Jakuba na Starém náměstí. Hrát budou Rudolf Tlustý a Gertruda Beerová. V 21 hodin začne večer se současnou duchovní hudbou v modlitebně Bratrské jednoty baptistů v Brněnské ulici 486, kde zahráje a zazpívá hudební skupina sboru. Od 21.40 hodin bude v nedaleké modlitebně místního husitského sboru v ulici Obce Ležáky 542 koncert karlovarského písničkáře Jindřicha "Erika" Pelce a od 22.30 hodin společně modlitební zakončení v evangelickém kostele na nábřeží Petra Bezruče. Každý je srdečně zván na všechny akce. Více na www.nockostelu.cz

Tomáš Kábrt 1

Kazatelé se...

(Pokračování ze strany 1)

S manželem mají tři děti, dcery Hanu a Miroslavu a syna Ondřeje. Mirka se loni vdala a odstěhovala se svým manželem Petrem Schovánkem do Prahy, kde letos zakončuje bakalářské studium českého jazyka v komunikaci s neslyšícími. I Hanu letos čekají bakalářské zkoušky. Končí studia na Přírodovědecké fakultě Univerzity Karlovy a dál chce pokračovat na České

zemědělské univerzitě rovněž v Praze. Ondřej se učí ve druhém ročníku na Střední průmyslové škole v Ostrově nad Ohří obor Elektrotechnika. Alenka je kromě vedoucí sboru také členkou výboru Českého sdružení církve adventistů.

Alenko, jak dlouho jsi vedoucí sboru?

Popravdě musím říct, že už si to úplně nepamatuju. Když byl před více jak deseti lety v Sokolově kazatelem Enoch Martínek, tak jsem byla poprvé členkou výboru sboru jako tajemnice. Nejspíš od příchodu kazatele Petra Staše jsem již byla vedoucí. Ten byl v našem sboru osm nebo devět let, pak rok Luboš Čapek, další rok Bohuslav Zámečník a nyní od loňska Martin Lindtner.

Myslíš, že se sbor za tuto dobu změnil?

Ze sboru mám velkou radost. Udělal velký krok dopředu a věřím, že další velký

né době v životě nefunguje podle mých představ, ale sbor ano. Myslím si, že naplňuje svoje poslání. Je oázou pro ztrápené a unavené duše. Každou chvíli se setkávám s tím, že mi někdo říká, že právě takové místo hledal. Náš sbor se stal místem, kam si lidé chodí odpočinout od duševních trápení, osvěžit se, najít Boha i přátele. Přestože cítím za sbor obrovskou zodpovědnost, jsem si vědoma, že ten, kdo ho drží pohromadě, nejsem já, ale Bůh. Kdyby Bůh netmelil tak různorodé společenství, nebylo by možné, abychom společně fungovali a poskytovali příchozím útočiště.

S rodinou

rodiny, bílí i „černí“ atd.

Téměř všichni mají ale jedno společné. Chtějí sloužit druhým a Bohu. Každý něčím přispívá pro společné obohacení bohoslužby, ale i každodenního života. V modlitebně je živo i přes týden, a to se mi moc líbí. Lidé cítí, že je to jejich sbor. Záleží jim na jeho chodu. Vždycky jsem si přála, aby náš sbor fungoval podobně jako v Kežmarku, kde jsme jednou byli na dovolené. Celý týden tam prostory modlitebny sloužily pro děti, mládež i dospělé. V našem sboru je v týdnu nácvik zpěvu, schůzky dětí v Pathfinderu i sdružení Pohlazení, doučování, biblické kurzy, setkávání mládeže u pořadu Za obzorem. V současné době dokonce plánujeme založit společně s Romy komunitní centrum.

Jací jsou v něm lidé?

Naprostou různorodí ve všech oblastech života – hodně chudí i hodně bohatí, vysoce vzdělaní i úplně nevzdělaní, mladí i staří, s výborným rodinným zájemem, ale i lidé z ulice bez funkční

(Pokračování na další straně)

Sloužilo by dětem i mladým lidem celý týden.

Necítíš se po těch letech již unavená, vyhořelá?

Poslední dobou si připadám opravdu hodně přetížena. Můj manžel Jiří pracuje jako pečovatel o nemocné lidi v Německu, nyní v Frankfurtu, a domů jezdí jen jednou za měsíc. Má velký dar doprovázet lidi ke smrti. Hodně se skamarádil s panem Alexandrem, který byl stejně starý jako Jiří. Zpěštil mu poslední chvíle jeho života. Teď se stará o muže, který má Parkinsonovu nemoc. Ale chybí mi. Holky jsou v Praze a já jsem doma na všechno sama s Ondrou. Ondra je moc hodný a opravdu mi hodně pomáhá. Stejně přemýšlím, v jaké oblasti si ulevím, ale sbor to rozhodně není. Chci ho upřednostňovat, protože si myslím, že je hodně důležitý. Budu tak muset najít jiný prostor. Věřím, že si sám Pán Bůh najde místo, kde mě není třeba.

Jak se Ti spolupracuje s naším novým kazatelem Martinem Lindtnerem?

Martin je velkým požehnáním pro náš sbor. Vzpomínám, jak jsem si přála kazatele staršího a zkušeného a dnes jsem ráda za mladého zapáleného a na svůj věk velmi mudrého. Jen mě mrzí, že mu byl i přes protesty členů sokolovského i karlovarského sboru přidělen i sbor v Chebu. Myslím, že je to škoda. Je to na jednoho člověka moc, asi ho už moc nevidíme.

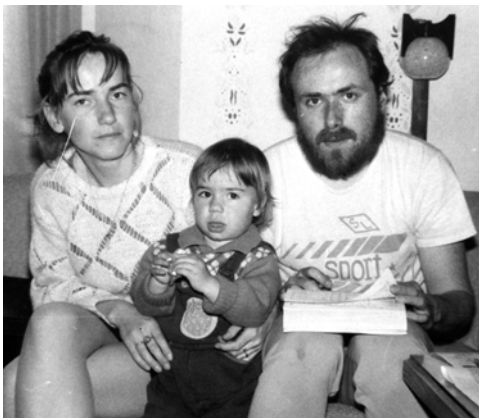
Alenko, jak jsi vlastně uvěřila?

Když jsem se vdala, tak jsem se odstěhovala k Jiřímu do Lokte, kde měl malý byt. Asi po půl roce jsme dostali ve stejném městě byt 3+1, to už jsme měli dceru Hanku. A do toho bytu za námi začali docházet manželé, kteří byli u svědků Jehovových. Byli to naši přátelé. Chtěli, abychom společně studovali knihu „Můžeš žít navždy v pozemském ráji“. Za celá dva roky, co k nám chodili, jsme došli akorát do 2. kapitoly. My jsme se totiž pořád na něco ptali. Mě nezajímalo Bůh, ale říkala jsem si, že bych si měla doplnit vzdělání tím, že se

dozvíím, co se píše v Bibli. I když mi na jejich učení mnoho věcí nesešlo, viděla jsem na nich, že s Bohem ve svém životě počítají, že má v jejich životě místo, a to mi velmi imponovalo. Říkali, že mám zkusit se za svoje věci modlit. A já to tedy zkoušela a Bůh mi moje přání plnil. Vždycky jsem si říkala, že to byla jen náhoda.

A kdy se tvůj pohled změnil?

Já to vím úplně přesně. Bylo to 21.1. 1991. Tehdy jsem jela s dcerou Hankou na pooperační vyšetření do pražské Fa-

kultní nemocnice v Motole. Věděla jsem, že cesta bude náročná. Oběma nám bývalo v autě špatně a Hanka se nechtěla nechat lékaři vyšetřit. Navíc jsem objednala na špatnou hodinu sanitku a zapomněla na Jirkovy narozeniny. Neměla jsem pro něj žádný dárek. Když přijela sanitka s řidičem, který nám již dříve nadával za to, že jsme cestou zvracely, tušila jsem, že ten den bude stát opravdu za to. A také stál. Hanka se pozvracela krátce po tom, co jsme vyjeli. Převlékla jsem jí do čistých věcí a za chvíli vše znovu. Neměla jsem už nic čistého, nechtěně jsem navíc pošlapala bundu, která mi spadla na zem, a tak jsme do Prahy přijely pořádně špinavé a unavené. Poprvé jsem ve svých modlitbách Pánu Bohu nepředložila, co má udělat. Neměla jsem žádný plán. Ale pak vše bylo jiné než obvykle. Hanka vůbec neplakala a vyšetření bylo rychle

(Pokračování na další straně)

Kazatelé se...

(Pokračování z předchozí strany)

skončeno. Podle výsledků byla v pořádku.

V knihkupectví v nemocnici jsem Haničce koupila medvídko Tao Tao a Jirkovi knihu „Co je v Bibli“. Saniťák se na nás nezlobil, a i když měl pro nás přijet kvůli mému špatnému objednaní až za mnoho hodin, za hodinu a půl jsme jeli zase na zpět. Umyl sanitku a byl na nás příjemný.

A jako bonus jsme dostali domů telefon. Do té doby jsem musela chodit telefonovat do nemocnice, která byla od nás jeden kilometr.

Všechny moje problémy a starosti se cestou vyřešily. Tolik věcí v jednom dni musel Pán Bůh pro mě udělat, abych uvěřila, že existuje.

A jak ses setkala s adventisty?

Než šla Hanka na operaci, věděla jsem, že bude potřebovat krevní transfuzi.

Svědkové Jehovovi mi přinesli spoustu článků o tom, jak je krevní transfuze špatná. Říkala jsem si, že takového Boha, který by riskoval život mého dítěte, bych nechtěla znát. V té době potkal Jiří tehdy již adventistu Tomáše Kábrta, říkali mu Hroch. Pozval ho k nám na návštěvu. Tomáš přijel a studovali jsme společně už skutečně Bibli, ne žádnou knihu. Také jsme se společně modlili a ti naši přátelé pochopili, že se jim začínáme vzdalovat. Řekli nám, že jsme odpadlíci a přestali k nám jezdit.

Kdy jste se rozhodli přijít podívat poprvé do sboru?

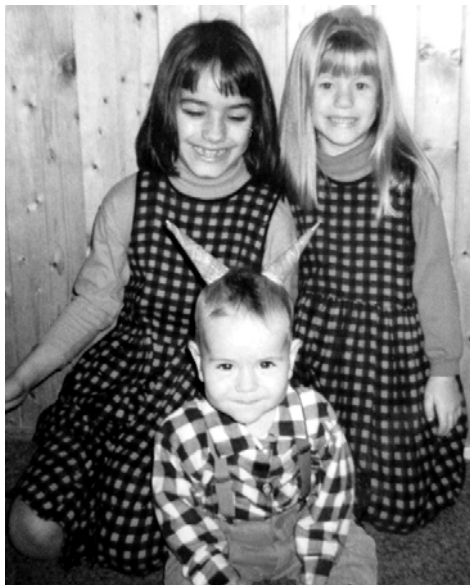
Kdy to bylo, nevím. Ale pamatuji si, že jsme se s Jiřím ten den pohádali a přijeli do sboru až odpoledne těsně před

koncem. Slyšeli jsme jen pár vět, ale zaujalo mě, že nám někdo podal zpěvník, abychom mohli zpívat. Bylo to milé. Později na mě hodně zapůsobilo setkávání mladých křesťanských rodin v Lokti u Jiřiny Laubendorfové a později u nás.

Kdy ses rozhodla pro křest?

Myslím, že jsem v době křtu nebyla úplně pro něj zralá. Ale tehdejší kazatel Miroslav Starý nám navrhl, abychom se s Jiřím nechali společně pokřtít. Tak jsme se nechali. Bylo to 14.1.1994. Kdybych

se rozhodovala já úplně svobodně, určitě bych se také nechala pokřtít, ale asi až někdy později. Byli jsme pokřtěni ještě s Broňou Knapovou a Věrou Toupalovou v modlitebně sokolovského sboru. Moc ráda na začátky ve sboru, ale také zdejšího občanského sdružení Pohlazení vzpomínám. A také na dovolenou s Kábrtovými. Jeli jsme do Okluk u Prostějova na týdenní pobyt křesťanského domova jedním autem – oni byli čtyři a my čtyři. A že to byl kus cesty!

Děti

Jak ses s Jiřím seznámila?

Úplnou „náhodou“. Šla jsem jednou místo sestry, která onemocněla, se svým švagrem na koncert skupiny Zelenáči. Cestou jsme potkali Jiřího, který v té době byl švagrův kolega. To jsme se viděli poprvé. Pak znovu na koncertu skupiny Marsyas a jednou v autobusu, když jsem jela z jablečné brigády. To jsem Jirkovi dala jablko. Chodit jsme spolu začali ale až po mém maturitním plese. Jiří tam přišel s kamarádem a byl jako vždycky zábavný. Ráno mě doprovodil domů a říkal, že zase za mnou přijde. Já mu nevěřila, ale on skutečně přišel. Po třech letech, třech měsících a třech dnech jsme se vzali. Čekali jsme Haničku.

Ale svatbu jsme plánovali stejně, jen jsme ji udělali o dva měsíce dříve, 3.6.1989 na sokolovském zámku. Hanka se narodila jako dárek k mým narozeninám 23.11. Chtěli jsme, aby Jiří byl u porodu, tak jsme jeli do nemocnice až do Ostrova, kde to bylo povoleno. Tehdy to nebylo běžné jako dnes. V té době jsem studovala vysokou školu. Druhá dcera Mirka se nám narodila v roce 1992 v Plzni a syn Ondra v roce 1997 v Sokolově.

Jakou školu jsi studovala?

Na Univerzitě v Pardubicích Chemiko-technologickou fakultu. Můj výběr ovlivnil můj třídní učitel na gymnáziu v Sokolově Jiří Mňuk, který nás učil chemii. Ale nebyla jsem nijak vyhraněná, stejně mě bavila třeba i biologie nebo čeština. Velkým vzorem byl pro mě také učitel Mádr. Dodnes si pamatuju jeho povzbuzující příběhy ze života. I on shodou okolností učil chemii.

Vzpomínáš ráda na školní léta?

Vzpomínám ráda na dvě kamarádky ze základy, Evu Kudrfalcovou a Lenku Doršnerovou. Společně jsme po škole chodily například do cukrárny na větrník. Měly jsme mezi sebou hezké přátelství. Na gymnáziu nás ale rozdělili, každá jsme chodily do jiné třídy. Ale jinak jsem si mateřskou i základní školu spíše protřpěla. Vždycky mě provázeli nějakí trapiči a trapičky. Ale taky jsem měla všude nějakou tu spřízněnou duši. Ve školce to byla kuchařka Růženka, která na mě byla moc hodná. A také mamky kolegyně v práci v porcelánce, kam mě občas s sebou brala. Vozily mě v klecích na porcelán a já si to užívala.

Máš nějaké sourozence?

Mám o 2 a půl roku starší sestru Milušku. Naši rodiče jsou již v důchodu. Maminka Růžena byla prodáváčkou a také dělala bezpečnostní techničku na dráze a táta Jiří byl elektrikářem. I když jsou rodiče i sestra s rodinou nevěřící, myslím, že máme hezké vztahy. Dlouho jim trvalo, než se smířili s tím, že je naše rodina křesťanská.

Jaké máš pracovní zkušenosti?

Po vysoké škole jsem byla na mateřské a do práce jsem nastoupila až v roce 1995. Pracovala jsem v sokolovské chemičce v oddělení výzkumu polymerů. Pracovala jsem tam až do roku 2007 s přestávkou, kdy jsem byla na mateřské s Ondřejem. Pak jsem se přihlásila na místo vedoucí vývojové laboratoře firmy MKS Technical Textiles v Hazlově a přijali mě. Práce se mi tam líbila, ale prostředí bylo strašné. Šéf pořád jen řval. Chtěla jsem velmi brzy odejít, ale nedařilo se mi najít jiné místo, a tak jsem zde pracovala nakonec pět a

Se sestrou Miluškou

půl roku. Celou tu dobu jsem se přihlašovala do výběrových řízení, a tak jsem se soustředila na hledání jiného místa, že jsem jednou zjistila, že vlastně vůbec nedůvěřuju Bohu. Tehdy jsem pocítila úlevu a svěřila vše do Božích rukou. Od této chvíle jsem byla mnohem klidnější. Dnes si myslím, že jsem potřebovala v této práci nabrat zkušenosti na pozici, kterou jsem nakonec získala a zastávám ji dnes. Také jsem se stala odolnější vůči stresu.

Co tvoje práce obnáší?

Pracuji v chebské dobře prosperující firmě JSP, která vyrábí expandovány

(Pokračování na straně 7)

Představujeme Agátku Dugovou

Dvanáctiletá Agátka Dugová chodí do 6. třídy ZŠ Běžecká v Sokolově, kde se specializuje na sport. Baví ji míčové sporty a atletika. Se svou kamarádkou ze školy Nelou se již pět let věnuje kroužku horolezectví v místním Domově dětí a mládeže. Agátka, co na takovém kroužku děláte? „Lezeme na umělé stěny, ale vyjíždíme i na skutečné skály, nejčastěji na Šibeničák v Lokti.“

Agátka se účastní horolezeckých letních táborů, 4x za sebou se umístila na 1. místě v soutěži ve všestrannosti. „S třiceti dalšími dětmi jsem soupeřila v několika disciplínách – záchranář, bouldering (lezení do strany), lezení na čas a motání uzlů.“ Jejím snem je vylézt na horu K2 v Pákistánu. Ráda by studovala na sportovním gymnáziu a poté na vysoké škole nějaký medicínský obor.

V profesním životě by chtěla sloužit lidem jako členka horské služby. Kromě sportu Agátka ráda čte, nejčastěji romány a knížky o horách. Líbí se jí staré české filmy a komedie, nejoblíbenějším filmem je však francouzská komedie s Belmondem v hlavní roli Zvíře. Ze všech jídel má nejraději svíčkovou. Nejlepší Agátčinou kamarádkou je Mar-

kétka Procházková z Březové. „S Markétkou si rozumím, kromě jiných

společných zájmů také ráda čte a plave.“

V sobotu chodí Agátka do sboru adventistů, kde má další dobrou kamarádku, Valču Kováčovou.

„S oběma trávím čas i během týdne. Scházíme se a někdy u sebe i přespáváme.“ O sboru Agátka říká: „Je tu s námi Bůh a mám tady lidi, které přes týden nevidím. Ráda si s nimi povídám, nejvíc s Hajdovci, Péťou Pánkem a dalšími.“ Agátka čte Bibli, nejvíce ji oslovuje příběh Noeho.

Agátka žije s maminkou a sestrou Štěpánkou v Sokolově. Má to kousek také ke svému dědovi Bohoušovi a babičce Alence. Svě nejbližší má velmi ráda a říká o nich: „Moje

maminka je moc hodná, má velkou trpělivost a je kreativní. Společně vytváříme různé věci, přáníčka, zdobíme krabičky a vyrábíme z nich tužkovníky, chodily jsme spolu na keramiku, mamka dokonce vyhrála 2. místo v keramické soutěži. Chodíme do přírody, na výlety a výšlapy. Pracuje jako vrchní laborantka na histologii. Ségra Štěpánka je už sice dospělá, je jí 24 let, ale pořád je hravá, blbneme spolu. Povídáme si ale i o vážnějších věcech. Štěpánka pracuje ve stacionáři v Chodově, kde pomáhá malým dětem. Jed-

nou za týden navštěvuji svého tátu Štefana, který s námi nebydlí. Chodíme plavat, jezdíme na výlety a v létě na houby. Často také docházím k babičce a dědovi, někdy jim pomáhám na zahrádce. Pravidelně každý pátek večer k nim chodíme na zahájení soboty. Společně tam přemýšlíme o Pánu Bohu. Můj děda Bohouš je úplně skvělý člověk. Má akorát jednu chybu. Neumí totiž říct ne, je hodně obětavý.“

A co by si nejvíc přála? „Přeju si mír Tibetu, aby byli všichni lidé věřící a aby si odpočinuli.“ Co si myslíš o Bohu? „Je super. Miluje lidi, i když udělali něco strašného, obdivuji Ho.“

Kazatelé se mění, vedoucí...

polypropylen převážně pro automobilový průmysl. Nejdříve jsem se stala projektovou inženýrkou a po absolvování dalšího výběrového řízení tentokrát v rámci firmy jsem vývojovou inženýrkou. Toto místo otvírali až téměř po roce mého působení v této firmě. Zařizovala jsem novou laboratoř a učila se lisovat polypropylenové kuličky do bloků a následně je testovat. Mým úkolem je zjišťovat, jak je co nejlépe lisovat v co nejkratším čase, hodně se testují nové materiály, obsluhují při experimentech lis, trhačku a pilu. Nejradši pak třídím a vyhodnocuji data a hledám závislosti. Zákazník musí mít zboží v takové kvalitě, kterou potřebuje. Zjišťuji, jak materiál využít, jak ho aplikovat. Výzkumná práce mě vždycky bavila. Také hodně cestuji na výměnu zkušeností na podobná pracoviště do Francie a Německa.

V sobotu 10.5. budeš mít ve sboru kázání. Prozradíš o čem?

Ráda bych připomněla některé zázraky, které Pán Bůh v našem sboru udělal. Přála bych si, abychom jimi nepohrdali, abychom si je pamatovali. Myslím si, že lidé, kteří přicházejí do našeho sboru, by se měli nejdřív ze všeho dozvědět o Ježíšově oběti za nás, o jeho spáse a pomoci. Nemám ráda, když se lidem říká, že když mají problém, tak se mají pomodlit a Bůh jim všechno splní. To není pravda, takhle to nefunguje. Bůh není automat na plnění lidských přání. Přesto mnohé divy a zázraky Pán Bůh s námi dělá. Za ty roky, co chodím do společenství křesťanů, jsem jich zažila hodně.

Děkuji za čas, který jsi věnovala čtenářům Pěkné vyhlídky, a také za milé vzpomínání na naše vzájemné poznávání se.

Hana Kábrtová

Už rozumíme.

Před lety jsme bydleli u mých rodičů v oblíbené vesnici vodáků v Šabině. Na zahradě máme velkou třešňu a můj manžel si šel před odjezdem k Novákovým natrhat ještě pár třešní. Jiří Novák ho tehdy pozval k nim do Lokte, aby jemu a jeho manželce přijel vyprávit o své víře. Tomáš se těšil. Poprvé mu to nevyšlo, dostal přes den najednou vysoké horečky, museli ho kolegové přivést domů z práce. Tentokrát vše vypadalo dobře. Tomáš se vrátil ze zahrady a vyprávěl, že ho štípla vosa. Balil si věci, když tu najednou říká: „Dělal se mi nějak špatně“, začal se modlit a omdlel. Já ale na nic nečekala a běžela volat o pomoc. Mému rychlému jednání pomohlo, že jsem kdysi četla sugestivní kriminální příběh, ve kterém muž zemřel na otravu z vosího štípnutí. V Šabině není lékař, ale když jsem vyběhla na ulici a zeptala se prvních kolemjdoucích vodáků, měli lékaře mezi sebou. Hned běžel dovnitř a zachránil Tomášovi život. Tomáš měl po chřipce tak oslabenou imunitu, že po vosím štípnutí dočasně oslepl a zastavovalo se mu srdce. Po poskytnutí první pomoci ho odvezla záchranka a díky Bohu nezemřel. Po čase se znovu chystal k Novákovým, ale opět byl jeho plán překažen. Modlili jsme se a nerozuměli tomu, co se děje. Dnes již rozumíme. Satan dělal, co mohl. Celá rodina Novákových se později rozhodla žít s Bohem.

Hana Kábrtová

TIP NA FILM

Cesta do školy, jak ji neznáme

Sokolovské kino Alfa uvádí v pondělí 5.5. od 17:30 a v úterý 6.5. od 10 hodin mezinárodní celovečerní dokument "Cesta do školy". Působivý snímek je o dětech z různých kontinentů, které se neuvěřitelně klopotným způsobem dostávají denně do

školy, často i pěšky přes 15 kilometrů daleko. Žene je touha po vzdělání a s tím spojené nadějně vyhlídky na lepší život. Snímek Pascala Plissona byl letos oceněn evropskou filmovou cenou César za nejlepší dokument. Vstupné je 90 Kč.

AKCE V KVĚTNU

ČTVRTEK 1.5. 15:30 Pro děti: Pohlázení, 17:15 Pořad pro mladé: ZA OBZOREM, modlitebna Šenvert, Kraslická 494

PÁTEK 2.5. 17:00 Návčik zpěvu, 18:00 Velký příběh Bible s Kábrtovými, modlitebna Kraslická 494

SOBOTA 3.5. 9:30 Sobotní škola: *Kristus a sobota*, 11:00 Kázání: J. Bauer ml., 13:00 Odpolední program Kábrtovi, modlitebna Šenvert, Kraslická 494

ÚTERÝ 6.5. 18:00 Úvod do Bible s Tomášem Kábrtem: *Nevěřící Tomášové*, Městská knihovna v Lokti

ČTVRTEK 8.5. 15:30 Pro děti: Pathfinder, 17:15 Pořad pro mladé: ZA OBZOREM, modlitebna Šenvert, Kraslická 494

PÁTEK 9.5. 17:00 Návčik zpěvu, 18:00 Velký příběh Bible s Kábrtovými, modlitebna Kraslická 494

SOBOTA 10.5. 9:30 Sobotní škola: *Kristova smrt a zákon*, 11:00 Kázání: Alena Nováková, 13:00 Odpolední program Novákovi, modlitebna Šenvert, Kraslická 494

PONDĚLÍ 12.5. 18:00 Úvod do Bible s Tomášem Kábrtem: *Svoboda i uvnitř*, Klub Šnek Kraslice

ČTVRTEK 15.5. 15:30 Pro děti: Pohlázení, 17:15 Pořad pro mladé: ZA OBZOREM, modlitebna Šenvert, modlitebna Kraslická 494, 18:00 Úvod do Bible s Tomášem Kábrtem: *Chvála pomalosti*, Městská knihovna v Chodově

PÁTEK 16.5. 17:00 Návčik zpěvu, 18:00 Velký příběh Bible s Kábrtovými, modlitebna Kraslická 494

SOBOTA 17.5. 9:30 Sobotní škola: *Milost a zákon*, 11:00 Kázání: Jiří Bauer st., 13:00 Odpolední program: Luboš Král a Ivana Látalová, modlitebna Šenvert, Kraslická 494

NEDĚLE 18.5. 7:30 Výlet s Pohlázením do Plzně na **TECHMÁNII**/ sraz před modlitebnou, Kraslická 494

STŘEDA 21.5. 10:00 Dvakrát zachráněné dítě T. Graumann, knihovna ISŠTE

ČTVRTEK 22.5. 10:00 Dvakrát zachráněné dítě Tomáš Graumann, knihovna ISŠTE, Sokolov, 15:30 Pathfinder, 17:15 Pořad pro mladé: ZA OBZOREM, modlitebna Šenvert, Kraslická 494, **18:00 Dvakrát zachráněné dítě Tomáš Graumann**, modlitebna Kraslická 494

PÁTEK 23.5. 17:00 Návčik zpěvu, **NOC KOSTELŮ:** 18:00 klášterní kostel svatého Antonína - sbor Zvonek, **19:20 modlitebna Kraslická 494 - prezentace činnosti ADRA a sboru**, 20:15 kostel sv. Jakuba na St. náměstí - varhanní koncert, 21:00 modlitebna baptistů v Brněnské 486 - duchovní vystoupení sborové hudební skupiny, 21:40 modlitebna husitského sboru - koncert písničkáře Jindřicha Pelce, 22:30 evangelický kostel na nábřeží P. Bezruče - modlitební zakončení

SOBOTA 24.5. 9:30 Sobotní škola: *Kristův zákon*, 11:00 Kázání: Tomáš Kábrt, 13:00 Odpolední program Kábrtovi, modlitebna Šenvert, Kraslická 494

ČTVRTEK 29.5. 15:30 Pohlázení, modlitebna Šenvert, Kraslická 494

PÁTEK 30.5. 18:00 Velký příběh Bible s Kábrtovými, modlitebna Kraslická 494

SOBOTA 31.5. 9:30 Sobotní škola: *Kristus, zákon a evangelium*, 11:00 Kázání: Peter Čík, 13:00 Odpolední program — Beseda s Petrem Číkem, 16:00 Romská bohoslužba s hudební skupinou Martina Petíka z Chebu, **17:30 Setkání členů a přátel sboru k jednání o komunitním centru**, modlitebna Šenvert, Kraslická 494

Více na //sokolov.casd.cz